

Svar (18/12 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Efter drøftelse med Undervisningsministeriet kan jeg oplyse følgende:

Det er korrekt, at overenskomsten foreskriver en betalingsprocedure, hvorefter de nordiske landes betaling medgår til finansiering af Nordisk Råds arbejde. Der er ikke taget hensyn til sygeplejerskeuddannelsen særskilt.

Undervisningsministeriet har oplyst, at det endnu ikke vides, hvordan betalingsordningen eventuelt udmøntes i forhold til sygeplejerskeuddannelsen. Undervisningsministeriet har endvidere oplyst, at Amtsrådsforeningen har ytret ønske om at drøfte betalingsordningen med Undervisningsministeriet.

Jeg kan således bekræfte, at de nordiske landes betaling ikke på nuværende tidspunkt tilføres de pågældende uddannelsesamter, men medgår til finansiering af Nordisk Råds arbejde.

Spm. nr. S 874

Til sundhedsministeren (17/12 96) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilken periode der blev foretaget rutineundersøgelser for tuberkulose i form af gennemlysning, oplyse omfanget af gennemlysningsundersøgelserne med hensyn til befolkningsgrupper og undersøgelsesintervaller, og vil ministeren fremlægge de tilsvarende oplysninger for Norge og Sverige?«

Svar (9/1 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg har fra Sundhedsstyrelsen fået oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Indenfor den tid Sundhedsstyrelsen har haft til rådighed til udtalelse, kan man oplyse følgende:

Sundhedsstyrelsen har med hjemmel i lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse og lov nr. 114 af 21. marts 1979 om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme fastsat regler om, hvilke personer eller grupper af personer, der skal tuberkuloseundersøges.

Anbefalinger om tuberkuloseundersøgelse, herunder ved gennemlysning, tiltog i løbet af 1940'erne og de følgende årtier. I slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne blev der således skønsmæssigt undersøgt omkring 800.000 personer årligt for tuberkulose. Gruppeundersøgelserne omfattede fortrinsvis de store arbejdspladser, studenter og skolebørn. Det var fortrinsvis de samme personer, der regelmæssigt blev undersøgt, nogle årligt, andre med 2-3 års interval.

På baggrund af et større udvalgsarbejde i Indenrigsministeriets regi fremkom en rapport om gruppeundersøgelse for tuberkulose, som blev publiceret i 1971-72. Man valgte at følge rapportens anbefalinger, der hurtigt herefter blev implementeret. I overensstemmelse med anbefalingerne ophørte man med de store folke- og gruppeundersøgelser i 1972, og anbefalede i stedet undersøgelse af særlige risikogrupper efter nærmere fastsatte retningslinier. Til risikogrupperne hørte fx personale ved virksomheder autoriseret til export af kød, indsatte i kriminalforsorgens anstalter og arresthuse, udenlandske arbejdstagere, sømænd, skolebørn og personale ved sygehuse, plejehjem og lignende.

Dette medførte en reduktion til ca. 10% af tidligere niveau, således at omkring 80.000 personer på dette tidspunkt blev undersøgt årligt. Op gennem 1970'erne og 1980'erne frafaldt Sundhedsstyrelsen gradvist anbefalingerne om undersøgelse af disse særlige risikogrupper, for helt at ophæve anbefalinger om gruppeundersøgelser i 1989.

I Danmark foretages tuberkuloseundersøgelse af befolkningen i dag i stærkt begrænset omfang, og kun i områder med høj tuberkuloseforekomst, eksempelvis på herberger og på Christiania. Tuberkuloseundersøgelser af denne karakter omfatter 1000-1500 personer årligt.

Efter det for Sundhedsstyrelsen oplyste, er der på fuldstændig tilsvarende vis sket en gradvis aftrapning i tuberkuloseundersøgelser i både Norge og Sverige, idet man har rettet sig efter tuberkuloserisikoen i området. Der undersøges nu i begge lande, ligesom i Danmark, kun i meget begrænset omfang.«